

Lovforslag nr. L 186. Fremsat den 29. marts 2006 af Undervisningsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Kapitel 1

Befodringsrabattens administrator

§ 1. Befodringsrabatten efter denne lov administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen). De befodringsansvarlige, uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne bistår styrelsen i administrationen, jf. kapitel 5.

Kapitel 2

Uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat

§ 2. Uddannelsessøgende og deltagere har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befodrning med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af:

- 1) lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieloven),
- 2) lov om uddannelsen til højere forberedelseseksamen (hf-loven),
- 3) lov om uddannelsen til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx),
- 4) lov om erhvervsuddannelser,
- 5) lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser,
- 6) lov om landbrugsuddannelser,
- 7) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 8) lov om fodterapeuter,
- 9) lov om brobygningsforløb til ungdomsuddannelse,
- 10) lov om produktionsskoler,

- 11) lov om almen voksenuddannelse eller
- 12) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at andre end de uddannelsessøgende og deltagere, der er nævnt i stk. 1, har ret til rabat.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at anden kollektiv persontrafik og befodrning til og fra udlandet er omfattet af stk. 1.

§ 3. Det er en betingelse for at få rabat, at uddannelse og undervisningsforløb efter § 2, stk. 1, er tilrettelagt som heltidsundervisning, jf. dog § 9, stk. 2.

Stk. 2. Retten til rabat gælder kun for måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller eksamen.

Stk. 3. Deltagere i produktionsskoleforløb efter lov om produktionsskoler, jf. § 2, stk. 1, nr. 10, har ikke ret til rabat, hvis deltageren er aktiveret i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 4. Deltagere i enkeltfagsundervisning, almen voksenuddannelse og forberedende voksenuddannelse i medfør af de i § 2 nævnte uddannelser og undervisningsforløb har ret til rabat, hvis undervisningen samlet er tilrettelagt som heltidsundervisning på mindst 23 timer ugentligt over en sammenhængende periode af mindst 3 måneders varighed, eller hvis uddannelsen er berettigende til støtte efter lov om statens uddannelsesstøtte og de i medfør heraf udstedte regler, jf. dog § 9, stk. 2.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår deltagere i brobygningsforløb har ret til befordringsrabat.

§ 4. Det er en betingelse for at få rabat, at den uddannelsessøgende og deltageren

- 1) ikke samtidig er indskrevet som studerede ved en videregående uddannelsesinstitution,
- 2) ikke samtidig kan få befordringsgodtgørelse eller lignende i henhold til andre regler,
- 3) ikke modtager løn fra praktikvirksomheden i skoleperioden,
- 4) ikke er i lønnet praktik og
- 5) er studieaktiv.

Stk. 2. Uddannelsesstedet træffer afgørelse om, hvorvidt den uddannelsessøgende eller deltageren er studieaktiv.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne i stk. 1.

§ 5. Styrelsen træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til rabat, og sender meddelelse herom til de pågældende. Afgørelse om befordringsrabat træffes på baggrund af oplysninger fra uddannelsesstedet.

Kapitel 3

Rabattens beregning

§ 6. På grundlag af styrelsens afgørelse giver de befordringsansvarlige rabat til den daglige befordring mellem uddannelsessted og bopæl. Rabatten udgør udgiften til billigste offentlige befordring med fradrag af det beløb, som den uddannelsessøgende eller deltageren selv skal betale ifølge § 7.

§ 7. Den uddannelsessøgende og deltageren skal selv betale et egenbetalingsbeløb på 9,50 kr. for hver dag abonnementskortet er gyldigt. Ved beregningen af rabatten kan et månedskort betragtes som et abonnementskort på 30 dage.

Stk. 2. Egenbetalingen på 9,50 kr. reguleres én gang årligt den 3. søndag i januar efter udviklingen i indeks for bustransport fra Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks med ændringen i indekset fra august to år før til august året før. Ved reguleringen er det det aktuelle indtil da gældende beløb, som reguleres. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste ørebeløb.

§ 8. Styrelsen kan i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat.

Rabatten kan dog ikke udbetales kontant, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befordringsrabat i tide.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de befordringsansvarliges kontantudbetaling af rabatbeløb.

Kapitel 4

Særlige ordninger

§ 9. Der kan til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, gives godtgørelse til befordring efter en kilometersats med fradrag af egenbetaling, jf. § 7.

Stk. 2. Deltagere i ordblindeundervisning for voksne, jf. § 2, stk. 1, nr. 12, kan få godtgørelse efter en kilometersats, hvis de har mindre end 5 ugentlige undervisningsdage.

Stk. 3. Uddannelsesstedet kan i ganske særlige tilfælde godkende, at uddannelsessøgende og deltagere, der er omfattet af § 2, helt eller delvist benytter andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler.

Stk. 4. Uddannelsesstedet træffer afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse til mellem uddannelsesstedet og den uddannelsessøgendes eller deltagerens bopæl.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

§ 10. Det påhviler den enkelte kommunalbestyrelse i bopælskommunen at tilrettelægge vederlagsfri befordring til uddannelsessøgende og deltagere efter § 2, stk. 1, der midlertidigt ikke er i stand til ved egen hjælp at tilbagelægge vejen mellem bopælen og uddannelsesstedet på grund af sygdom eller invaliditet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan unklade at tilrettelægge befordring i tilfælde, hvor befordringsbehovet er under en uges varighed, medmindre der i den pågældende uge afholdes prøver, eksaminer eller lignende.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at befordring kun tilrettelægges for en periode på højst 3 måneder, men er forpligtet til at tage hensyn til særlige individuelle forhold og eventuel overgang til andre befordringsordninger, herunder eventuel støtte efter anden lovgivning.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse på baggrund af en lægeerklæring eller anden sagkyndig erklæring til brug for vurdering af be-

fodringsbehovet. Den uddannelsessøgende eller deltageren indhenter erklæringen. Uddannelsesstedet bistår uddannelsessøgende og deltagere med henvendelse til kommunen, herunder med fornøden dokumentation for indskrivning, studieaktivitet og eventuelle eksaminer og prøver. Uddannelsesstedet giver kommunen underretning om eventuelt langvarigt fravær eller studieafbrud.

Kapitel 5

Administration

§ 11. Det påhviler hvert trafikselskab, Bornholms Regionskommune, de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten, og Ørestadsselskabet (de befodringsansvarlige) at yde rabat efter kapitel 2 og 3.

Stk. 2. Hvert selskab og Bornholms Regionskommune sørger for, at den i §§ 6 og 7 anførte rabat indpasses i det takst- og billetteringssystem, der anvendes af trafikselskabet eller Bornholms Regionskommune.

Stk. 3. Udgiften ved rabatordningen og dennes administration, bortset fra den del der hører under styrelsen, afholdes af de befodringsansvarlige, der er nævnt i stk. 1. Styrelsen refunderer de befodringsansvarlige det beløb, der er ydet i rabat, på grundlag af kvartalsvise opgørelser af rabatbeløbet.

Stk. 4. Revisoren for en befodringsansvarlig efter stk. 1 attesterer, at rabatten er ydet i overensstemmelse med § 7, stk. 1, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt.

Stk. 5. Befodringsansvarlige i EU- og EØS-landene kan efter regler fastsat af undervisningsministeren yde rabat på samme vilkår som de befodringsansvarlige, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, frist for de befodringsansvarliges indsendelse af opgørelsen til styrelsen, indsendelse af opgørelsen i elektronisk form, og hvilke krav der stilles til attestation af opgørelsen,
- 2) at styrelsen kan indhente yderligere oplysninger hos de befodringsansvarlige om ordningen, herunder bl.a. individbaserede oplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der køber abonnementskort med rabat, rabatbeløbenes størrelse og

- 3) elektronisk kommunikation mellem styrelsen og de befodringsansvarlige, der er nævnt i § 11, stk. 1, herunder anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation, bl.a. i forbindelse med indsendelse af opgørelse af, hvilket beløb der er ydet i rabat, og oplysninger om ordningen, jf. nr. 1 og 2.

Stk. 7. Reglerne efter stk. 6, nr. 1 og 2, om styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger, herunder bl.a. frist for indsendelse af individbaserede oplysninger, fastsættes efter forhandling med de befodringsansvarlige.

§ 12. Styrelsen kan til de befodringsansvarlige, der er nævnt i § 11, stk. 1, videregive oplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der er nødvendige for at yde rabat. Styrelsen kan stille de nævnte oplysninger elektronisk til rådighed for de befodringsansvarlige.

§ 13. Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedets administration i forbindelse med befodringsrabatten, herunder elektronisk indberetning af, hvornår retten til rabat begynder og opfører.

Stk. 2. Har et voksenuddannelsescenter indgået driftsoverenskomst om undervisning efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning, bistår voksenuddannelsescenteret styrelsen ved afgørelsen om tildeling af rabat på vegne af driftsoverenskomstparterne og træffer afgørelse efter § 4, stk. 2, og § 9, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Det påhviler den enkelte kommunalbestyrelse, produktionsskole eller institution for erhvervsrettet uddannelse, der tilrettelægger uddannelse efter lov om erhvervsgrunduddannelse, at meddele styrelsen, hvem der på vegne af uddannelsesstederne bistår ved afgørelse om tildeling af rabat m.v. og træffer afgørelse efter § 4, stk. 2, og § 9, stk. 3 og 4. Den tilrettelæggende kommunalbestyrelse, produktionsskole eller institution for erhvervsrettet uddannelse kan selv varetage opgaven eller træffe aftale med ét bestemt uddannelsessted om at varetage opgaven.

Stk. 4. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan

kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

§ 14. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) indhold og udformning af ansøgninger, herunder om, at den uddannelsessøgende eller deltageren skal oplyse navn, adresse ifølge Det Centrale Personregister og personnummer, og hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge og
- 2) hvordan uddannelsessøgende og deltagere, der i en periode, herunder på grund af gennemgang af forløb ved en kombination af fag inden for de i § 2, stk. 1, nævnte uddannelses- og undervisningsforløb, skal bruge flere abonnementskort eller en kombination af abonnementskort og særlige ordninger, samlet kan opnå rabat eller godtgørelse.

§ 15. Det Centrale Personregister stiller personadresseoplysninger til rådighed for styrelsen om uddannelsessøgende. Oplysninger skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

Kapitel 6

Klageadgang

§ 16. Afgørelser, som uddannelsesstedet træffer efter § 4, stk. 2, og § 9, stk. 3 og 4, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser, som styrelsen træffer efter denne lov, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. juli 2006 og finder anvendelse for rabat, der gives fra den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 19-20 træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 3. Indtil den 30. juni 2007 kan elever på 8.-9. klassetrin på Forsøgscentret i Rødovre uden egenbetaling få abonnementskort til billigste offentlige befordringsmiddel, hvis elevens samlede skolevej er 14 km eller derover, og i øvrigt opfylder betingelserne i denne lov.

Stk. 4. Den i § 7, stk. 2, nævnte regulering sker første gang i januar 2008.

Stk. 5. Amtsrådene kan ikke give godtgørelse for befordring, der foretages i tiden efter den 31. december 2006.

§ 18. Bortset fra ved godtgørelse, jf. § 9, anvendes den i § 7 nævnte sats for egenbetaling ikke ved køb af abonnementskort i en periode på 5 år fra den 1. januar 2007 til den 3. søndag i januar 2012.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter med virkning fra den 1. januar 2007 satser for egenbetalingen på grundlag af hidtidige amtskommunale satser.

Stk. 3. Satserne i stk. 2 tilpasses den 3. søndag i januar i hvert af årene 2008-2011 med henholdsvis 1/5, 1/4, 1/3 og 1/2 af det beløb, der udgør differencen mellem den enkelte sats og den sats, der er angivet i § 7, stk. 1. Før den årlige tilpasning finder sted, skal de indtil da gældende satser reguleres med samme procentvise regulering som i § 7, stk. 2. De regulerede beløb samt det årlige tilpasningsbeløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Reguleringen sker første gang i januar 2008.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan i overgangsperioden bestemme, at uddannelsessøgende og deltagere kun kan få rabat til abonnementskort i det trafikselskab, som geografisk dækker området, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har bopæl.

§ 19. Følgende bestemmelser ophæves:

- 1) § 13 i lov om brobygningsforløb til ungdomsuddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 28. september 2004,
- 2) § 37 b i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 28. september 2003,
- 3) § 13 a i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 25. juni 1999,
- 4) § 18 i lov om produktionsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 15. juli 2004,
- 5) § 5 a i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 7. januar 2005 og
- 6) § 35 i lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 15. juli 2004.

§ 20. I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 22. marts 2004, som ændret ved § 15 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og i

§ 8 i lov nr. 590 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 67 a, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

§ 21. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med lovforslaget etableres en ny, statslig ordning for befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser og til unge og voksne deltagere i visse undervisningsforløb. I det følgende betegnes disse som uddannelsessøgende.

Ved kommunalreformen overføres de amtskommunale gymnasieskoler, studenter- og hf-kurser, voksenuddannelsescentre og social- og sundhedsskolerne pr. 1. januar 2007 til staten. Befodringsgodtgørelsesordninger for elever i de nævnte samt andre ungdomsuddannelser og deltagere i almen voksenuddannelse (avu), forberedende voksenundervisning (fvu) samt ordblindeundervisning overdrages samtidig fra amtskommunerne til staten.

Den nye statslige ordning træder derfor i stedet for de hidtidige amtskommunale ordninger, der er baseret på en række forskellige love og bekendtgørelser. Amtsrådene har med de eksisterende regler haft adgang til at indrette ordningerne meget forskelligt både med hensyn til, hvem der har haft ret til godtgørelse, hvilke regler godtgørelsen er givet efter og satser for egenbetaling mv.

Med statens overtagelse af ordningerne har der vist sig behov for en harmonisering af ordningerne, hvilket samtidig giver mulighed for en administrativ modernisering og forenkling. Visse uddannelsessøgendes befodringsbehov har dog vist sig meget vanskelige at tilgodese på en hensigtsmæssig måde i en central statslig administration. Derfor lægger dette lovforslag op til, at kommunerne fremover skal varetage befodringsordningen af midlertidigt syge og invaliderede uddannelsessøgende. En flytning af ansvaret for befodringsordningen af denne gruppe fra staten til kommunerne ændrer den i forbindelse med kommunalreformen aftalte opgavefordeling mellem stat og kommuner.

Den nye statslige ordning viderefører hovedprincipperne i de amtskommunale ordninger og vil for den uddannelsessøgende fremtræde med en betydelig lig-

hed med de hidtidige amtskommunale ordninger. Ændringer i forhold til de amtskommunale ordninger er primært begrundet i harmoniseringer. Det fastlægges bl.a. i den statslige ordning, at der er tale om en rabatordning. Det har hidtil varieret i amtskommunerne; i nogle amtskommuner har der været ydet rabat – i andre har der været tale om bagudrettet godtgørelse (refusion).

Administrativt forenkles ordningen. Der bliver mulighed for en administrativ model, der har betydelige lighedspunkter med befodringsrabatordningen for studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbeholdtgørelse nr. 628 af 28. juni 2001 med senere ændringer. For trafikalskaberne opgaver i forbindelse med ordningen giver det en række fordele.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) administrerer den statslige ordning, ligesom tilfældet er med befodringsrabatten til studerende ved videregående uddannelser. Uddannelsesstederne tillægges visse administrative opgaver og beføjelser og varetager den primære kontakt til eleverne, herunder vejledning og modtagelse af ansøgninger. Trafikalskaberne yder de uddannelsessøgende rabat ved køb af abonnementskort og modtager efterfølgende refusion fra styrelsen. Uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne træffer afgørelser på enkelte områder.

2. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen. Forslaget er således et led i udmøntning af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark. For at sikre bedre sammenhæng i ungdomsuddannelserne og gode og tilgængelige uddannelses tilbud samles alle ungdomsuddannelser i staten. Endvidere overføres de hidtidige amtskommu-

nale voksenundervisningstilbud i form af almen vokseuddannelse, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning og enkeltfagsundervisning inden for højere forberedelseksamen og studentereksamen til staten. Det er derfor også fundet hensigtsmæssigt, at de hidtidige amtskommunale befordringsgodtgørelsesordninger inden for ungdomsuddannelser og den nævnte voksenundervisning overføres til staten.

I folketingsåret 2004-05 blev der den 24. februar 2005 fremsat tre lovforslag nr. L 106, L 108 og L 109 om ændring af forskellige love inden for undervisningsministerens ressort. Lovforslaget nr. L 106 indeholdt i § 1, nr. 46, de overordnede rammer for de amtskommunale befordringsgodtgørelsesordningers overdragelse til staten. (Folketingstidende 2004-05, Folketingets Forhandlinger, spalte 1053, 4555, 4918, tillæg A spalte 3952, tillæg B spalte 1339, og tillæg C spalte 840).

Af betænkningen afgivet af Uddannelsesudvalget den 8. juni 2005 over dette lovforslag fremgår det imidlertid, at undervisningsministeren over for udvalget har tilkendegivet, at der var blevet nedsat en arbejdsgruppe i Undervisningsministeriet, som havde fået til opgave at overveje, hvordan opgaverne i forbindelse med administrationen af befordringsgodtgørelsesordningerne mest hensigtsmæssigt ville kunne løses, og at det i den forbindelse ville blive overvejet, om en hensigtsmæssig administration ville kunne tilrettelægges på baggrund af det eksisterende juridiske grundlag, eller om der hellere burde ske en gennemgribende reform med henblik på en enstrengt ordning, eventuelt i sammenhæng med den eksisterende ordning for de videregående uddannelser. Lovforslagene blev vedtaget som lov nr. 590, lov nr. 592 og lov nr. 593 alle af 24. juni 2005.

Konklusionerne på arbejdsgruppens undersøgelser var, at en harmonisering af ordningerne og en modernisering og forenkling af administrationen er påtrængende nødvendigt.

3. De hidtidige amtskommunale ordninger

De amtskommunale ordninger bygger på i alt 14 forskellige love og bekendtgørelser, men i praksis har alle amtskommuner haft en hovedordning – dog med meget forskellig indretning – der har været kendt som befordringsgodtgørelsesordningen. Herudover har der været enkelte, afgrænsede ordninger for særlige grupper.

3.1 *Det juridiske grundlag*

Amtsrådene har ydet befordringsgodtgørelse i henhold til bestemmelser, der findes i en række uddannelses- og institutionslove, herunder § 28 i lov om gymnasiet m.v. Hovedparten af lovene henviser til bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende (gymnasier m.fl.), jf. bilag 1. I medfør af 2 love (lov om produktionsskoler og lov om specialundervisning for voksne, der har indeholdt bestemmelser om ordblindeundervisning, men som nu er overflyttet til lov om forberedende voksenundervisning) er der udstedt særskilte bekendtgørelser, nr. 3 af 4. januar 2000 om befordringsgodtgørelse til deltagere på produktionsskoler og nr. 838 af 11. november 1997 om specialundervisning for voksne og læsekurser for voksne m.v., jf. bilag 2 og 3. Endelig har der ifølge lov om almen vokseuddannelse og lov om forberedende voksenundervisning været hjemmel til, at amtsrådene havde mulighed for at yde befordringsgodtgørelse til deltagere i de nævnte undervisningsforløb.

3.2 *Hovedordningen*

Trods det omfangsrige lovgrundlag administrerer amtsrådene som hovedregel efter en befordringsgodtgørelsesordning, som den ser ud i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995.

Hovedbetingelserne for at opnå befordringsgodtgørelse er,

- at eleverne gennemgår uddannelser, der er SU-rettigende, eller erhvervsgrunduddannelser (under skoleundervisning),
- at uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning på mindst 20 timer ugentligt,
- at eleven ikke samtidig er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution,
- at eleven ikke samtidig får befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler, og
- at eleven ikke modtager løn fra praktikvirksomheden i skoleperioden eller lignende ydelser bortset fra skoleydelse under erhvervsgrunduddannelsen.

Godtgørelsen ydes til den daglige befordring mellem skole og bopæl eller dennes nærhed og udgør forskellen mellem udgiften til billigste offentlige befordringsmiddel og det beløb, som eleven selv betaler. Godtgørelsen kan kun ydes i den periode, hvor der efter uddannelsesinstitutionens studieplan tilbydes undervisning og afholdes eksamen. Amtsrådet kan i ganske særlige tilfælde godkende, at en elev helt eller delvis benytter andre befordringsmidler end de billigste offentlige befordringsmidler. Der har primært været tale om kørsel i egen bil.

Den uddannelsessøgende skal selv betale et egenbetalingsbeløb pr. måned, der blev fastsat til 175 kr. for skoleåret 1990/91. Beløbet reguleres af amtsrådet én gang årligt i forhold til prisudviklingen for offentlige befordringsmidler. Hvis eleven ikke vælger nærmeste skole eller kursus, skal eleven foruden det fastsatte egenbetalingsbeløb pr. måned, også betale halvdelen af befordringsudgiften ud over egenbetalingsbeløbet pr. måned.

Ordningen for befordringsgodtgørelse til deltagere i produktionsskoleforløb (jf. bekendtgørelse nr. 3 af 4. januar 2000) ligner i hovedtræk ovenstående, men her er retten til godtgørelse gjort betinget af, at deltagerne udløser statstilskud.

3.3 Særlige ordninger

Ifølge bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 er amtsrådet i dag forpligtet til at indrette særskilt og vederlagsfri befordring for syge og invaliderede elever, der i en periode på grund af deres sygdom eller invaliditet ikke ved egen hjælp kan tilbagelægge skolevejen.

Efter samme bekendtgørelse kan amtsrådet i ganske særlige tilfælde godkende, at en elev helt eller delvist benytter andre befordringsmidler end de billigste offentlige befordringsmidler (hovedsageligt er der her tale om befordring i egen bil), og amtsrådet fastsætter godtgørelsens størrelse.

Ligeledes yder amtsrådet ifølge denne bekendtgørelse fuld godtgørelse til billigste offentlige befordringsmidler til børn på 8. og 9. klassetrin på Sorø Akademis Skole og Forsøgscentret i Rødovre, hvis elevens samlede skolevej er 14 km eller derover.

Endelig yder amtsrådet befordringsgodtgørelse til personer uden særligt befordringsbehov, der deltager i specialundervisning for voksne, herunder ordblindundervisning, og som bl.a. har en afstand fra hjem eller fast aflastningssted til undervisningssted og tilbage igen på 22 km og derover, jf. bekendtgørelse nr. 838 af 11. november 1997.

3.4 Ordningerne i praksis

I amtskommunerne er befordringsgodtgørelsesordningerne tilrettelagt forskelligt. Dette følger af, at amtsrådene med udgangspunkt i det gældende regelsæt fastsætter de uddannelsessøgendes egenbetaling samt i visse tilfælde afgør, hvem der ydes godtgørelse til. Dertil kommer, at amtsrådene på visse punkter har forvaltet reglerne samt indrettet administrationen vidt forskelligt.

I hovedparten af amtskommuner (blandt andet alle jyske amtskommuner) er befordringsgodtgørelsesord-

ningen indrettet som en rabatordning, hvor trafikskabet sælger uddannelseskort (abonnementskort) til billigste offentlige befordringsmidler, og godtgørelsen er fratrukket prisen. Amtsrådet yder trafikskabets refusion for den rabat, der gives. Andre amtsråd (HUR-området) yder bagudrettet godtgørelse for køb af abonnementskort til billigste offentlige befordringsmidler (refusion).

Amtsrådene har selv skullet fastsætte egenbetalingen med udgangspunkt i 175 kr. pr. måned i skoleåret 1990/91, og egenbetalingen varierer i skoleåret 2005/06 fra 210 kr. til 337 kr. pr. måned. Der er ligeledes forskelle amtskommunerne imellem i fortolkningen af kriterierne om nærmeste skole og billigste offentlige befordringsmidler, perioden hvori der kan gives godtgørelse, mulighederne for godtgørelse til egenbefordring (hovedsageligt egen bil) samt til deltagere i almen voksenuddannelse og forberedende voksenundervisning.

Ifølge bemærkningerne til de love (nr. 590 og nr. 592 begge af 24. juni 2005), der overflytter ansvaret for befordringsgodtgørelse til deltagere i almen voksenuddannelse og forberedende voksenundervisning til staten, skal en statslig ordning tage udgangspunkt i den praksis, som amtsrådene har haft på dette område. En undersøgelse viser, at størstedelen af amtsrådene har ydet befordringsgodtgørelse til deltagere i almen voksenuddannelse, mens lidt færre – dog stadig flertallet – af amtsrådene har ydet befordringsgodtgørelse til deltagere i forberedende voksenundervisning. I de amtskommuner, der har ydet befordringsgodtgørelse til avu og fvu, har visse amtsråd stillet betingelse om heltidsundervisning med mindst 20 undervisningstimer ugentligt, mens andre har stillet som betingelse, at forløbet er SU-berettigende. Hertil kræves 23 ugentlige undervisningstimer.

Også for så vidt angår befordringen af de midlertidigt syge og invaliderede har administrationen været forskellig amtskommunerne imellem. Det gælder både i forhold til vurdering af, hvilke personer der er omfattet af ordningen, dokumentationskrav for sygdom, hvem der træffer afgørelse og koordinerer kontakten til vognmændene, og hvordan afregningen foregår.

4. Lovforslagets indhold

Lovforslaget fastlægger rammerne for en ny statslig ordning om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser mv. Det er en af forudsætningerne for kommunalreformen, at borgerne ikke oplever væsentlige forringelser ved en ændret varetagelse af de offentlige opgaver. I hovedtræk er der derfor tale

om en videreførelse af principperne i de gældende regler, hvad angår den ordning, der i amtskommunerne er betegnet som hovedordningen. I lovforslaget er der dog foretaget visse justeringer for at samordne de regler, der er blevet forvaltet forskelligt, da det ved statens overtagelse er nødvendigt at finde fælles løsninger for hele landet.

Den statslige ordning foreslås etableret som en rabator dning, hvor den uddannelsessøgende ved køb af abonnementskort (med abonnementskort menes personlige periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode, herunder månedskort), udelukkende betaler egenbetalingsdelen. En rabator dning har flere fordele – både for borgeren og administrationen. De uddannelsessøgende undgår et stort udlæg ved køb af abonnementskort til ordinær pris, der refunderes eksempelvis kvartalsvist bagud. Dertil kommer, at en rabator dning administrativt er langt enklere og indebærer et større effektiviserings- og digitaliseringspotentiale.

4.1 Uddannelsessøgende med ret til rabat

Lovforslaget giver uddannelsessøgende ved følgende uddannelser og undervisningsforløb ret til rabat:

- Studentereksamen
- Højere forberedelseseksamen
- Højere handelseksamen og højere teknisk eksamen
- Erhvervsuddannelserne (grundforløbet)
- Social- og sundhedsuddannelserne (grundforløbet)
- Landbrugsuddannelserne (grundforløbet)
- Erhvervsgrunduddannelserne
- Fodterapeutuddannelsen
- Brobygningsforløb
- Produktionsskoleforløb
- Almen voksenuddannelse (avu)
- Forberedende voksenundervisning (fvu)
- Ordblindeundervisning for voksne

Retten til befodringsrabat omfatter i hovedtræk de samme grupper som hidtil. Det har dog som foran nævnt været op til amtsrådene at bestemme, hvorvidt der ydes befodringsgodtgørelse til deltagere på avu og fvu. Disse to grupper er begge omfattet af den foreslåede nye statslige ordning, da det har vist sig, at et flertal af amtsrådene har ydet befodringsgodtgørelse til disse grupper af uddannelsessøgende.

Eleverne på 8. og 9. klasstrin på Forsøgscentret i Rødovre og Sorø Akademi er ikke medtaget i lovforslaget, da Forsøgscentret ophører efter skoleåret 2006/07, jf. lovforslag nr. L 61 (som er vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 7. februar 2006), og Sorø Akademi i en lang årrække ikke har udbudt 8. og 9. klasstrin. Der er dog i lovforslaget fastsat over-

gangsbestemmelser vedrørende ret til befodringsrabat for eleverne på 8. og 9. klasstrin på Forsøgscentret i Rødovre i perioden frem til den 30. juni 2006.

Derudover foreslås det, at ministeren bemyndiges til at bestemme, at andre grupper af uddannelsessøgende end de i loven nævnte har ret til befodringsrabat. Denne bemyndigelse agtes ikke umiddelbart anvendt, men hvis eksempelvis Sorø Akademi igen udbyder undervisning til 8. og 9. klasstrin, vil ministeren i bekendtgørelsen kunne fastsætte regler om ret til befodringsrabat for denne gruppe elever.

For at de uddannelsessøgende ved uddannelserne til studentereksamen (stx), højere forberedelseseksamen (hf), højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) har ret til befodringsrabat, er det en betingelse, at uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning eller er SU-berettigende.

Det foreslås, at deltagere i enkeltfagsundervisning (stx, hf, avu og fvu) har ret til rabat ved mindst 23 ugentlige undervisningstimer over en sammenhængende periode af mindst 3 måneders varighed. Dette svarer til de krav, der stilles for, at enkeltfagsundervisning kan berettigede til SU, samt den hidtidige administration i en række amtskommuner.

Uddannelsessøgende ved erhvervsuddannelserne, social- og sundhedsuddannelserne, landbrugsuddannelserne og fodterapeutuddannelsen har ret til befodringsrabat i de perioder af uddannelserne, der er tilrettelagt som heltidsundervisning og er SU-berettigende (grundforløbene).

Befodringsrabat til deltagere i brobygningsforløb ydes efter de regler, der gælder for den pågældende skoleform. I det omfang deltagere indgår i undervisningsforløb, der giver ret til befodringsrabat efter andre ordninger, har de ikke ret til befodringsrabat efter denne lov. Brobygningsforløb kan imidlertid også indeholde korte, integrerede forløb, hvor denne skelnen ikke er mulig. Det foreslås derfor, at ministeren kan fastsætte regler om, hvornår ret til befodringsrabat efter denne lov kan opnås i sådanne tilfælde.

Deltagere i produktionsskoleforløb skal som hidtil udløse statstilskud for at have ret til befodringsrabat. Det vil sige, at deltagerne ikke har ret til rabat, hvis de er aktiverede i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Elever i erhvervsgrunduddannelser har ret til befodringsrabat under skoleundervisning, herunder værkstedsskole med skoleydelse.

Deltagere i ordblindeundervisning for voksne foreslås at have ret til befodringsrabat og foreslås endvidere at have ret til godtgørelse til befodrning efter en

F. t. l. om befordringsrabat til uddannelsessøgende

kilometersats, jf. nedenfor. Ordblindeundervisning for voksne er fra 1. januar 2007 omfattet af lov om forberedende voksenundervisning og er med hensyn til befordringsgodtgørelse dermed omfattet af dette lovforslag. Øvrige deltagere i specialundervisning for voksne er med hensyn til befordring overført til kommunerne.

Som i de hidtidige regler foreslås der ydermere fastsat en række generelle betingelser om, at den uddannelsessøgende for at få ret til rabat

- ikke samtidig er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution,
- ikke samtidig kan få befordringsrabat i henhold til andre regler,
- ikke modtager løn fra praktikvirksomheden i skoleperioden,
- ikke er i lønnet praktik og
- er studieaktiv.

Endvidere foreslås det, at den uddannelsessøgende kun har ret til befordringsrabat i de måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning og afholdes eksamen.

4.2 Befordringsrabattens beregning

Der ydes befordringsrabat ved køb af almindelige abonnementskort til den daglige befordring mellem uddannelsesstedet og bopæl eller dennes nærhed. Rabatten udgør forskellen mellem udgiften til billigste offentlige befordringsmiddel og det beløb, som den uddannelsessøgende selv skal betale (egenbetalingen).

4.2.1 Fastsættelse af egenbetaling

Amtsrådene har hidtil selv fastsat egenbetalingen med udgangspunkt i 175 kr. pr. måned i skoleåret 1990/91, og egenbetalingen varierer i skoleåret 2005/06 fra 210 kr. til 337 kr. pr. måned.

I lovforslaget er egenbetalingen fastsat som en dagssats ud fra et gennemsnit for de månedlige amtskommunale satser for skoleåret 2005/2006. Den gennemsnitlige egenbetaling har været 285 kr. om måneden. Den fremtidige dagssats fastsættes som 1/30 af den hidtidige gennemsnitlige månedssats og reguleres med udviklingen i indeks for bustransport fra Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks. Fra 1. januar 2007 er dagssatsen fastsat til 9,50 kr.

4.2.2 Egenbetaling i overgangsperiode

For at undgå, at de uddannelsessøgende ved lovens ikrafttræden oplever store prisstigninger eller -fald foreslås det i lovforslaget, at egenbetalingssatserne harmoniseres over en periode på 5 år. Derfor foreslås

der etableret en 5-årig overgangsperiode, hvori der fastlægges satser med udgangspunkt i de hidtidige regionalt bestemte satser. Ministeren bemyndiges til at fastsætte disse satser, der regionalt er gældende fra 1. januar 2007.

De regionalt gældende satser fra 1. januar 2007, som ministeren fastsætter, vil i nogle geografiske områder kunne fastsættes ud fra et entydigt udgangspunkt. Det gælder, hvor regionale trafikkselskaber videreføres med uændret geografisk dækningsområde. I andre områder vil der kunne blive tale om at fastsætte satser på baggrund af flere hidtidige satser. De kommende satser vil blive søgt fastsat på regionsbasis, men det kan vise sig hensigtsmæssigt i stedet at operere med satser for det enkelte trafikkselskabs geografiske dækningsområde i visse dele af landet. Trafikkselskabernes endelige struktur vil afgøre, hvilken løsning der mest hensigtsmæssigt kan realiseres. Denne problemstilling medfører, at uddannelsessøgende i visse områder kan opleve mindre prisændringer i forbindelse med etablering af den statslige ordning.

4.3 Særlige ordninger

Visse grupper af uddannelsessøgende har ikke mulighed for at udnytte en ordning med rabat ved køb af abonnementskort til offentlig befordring. Endvidere kan sådan en ordning i nogle tilfælde forekomme uhensigtsmæssig. Der er tale om følgende grupper:

- Deltagere i ordblindeundervisning for voksne. Gruppen af ordblinde har typisk kun en enkelt eller få ugentlige undervisningsdage i forbindelse med den særligt tilrettelagte ordblindeundervisning og vil derfor ikke umiddelbart have behov for abonnementskort til den pågældende strækning.
- Uddannelsessøgende, der har en skolevej, hvor der ikke findes egnet offentlig befordring.
- Uddannelsessøgende, der i en midlertidig periode ikke er i stand til ved egen hjælp at tilbagelægge vejen mellem bopælen og uddannelsesstedet på grund af sygdom eller invaliditet.

Det foreslås derfor, at der skabes særlige ordninger for disse grupper, der svarer til de ordninger, der har været gældende i de hidtidige amtskommunale ordninger på baggrund af bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende og bekendtgørelse nr. 838 af 11. november 1997 om specialundervisning for voksne og læsekurser for voksne m.v.

4.3.1 Befordringsgodtgørelse efter kilometersats

Det foreslås at give mulighed for, at der til deltagere i ordblindeundervisning for voksne, der har mindre

end 5 ugentlige undervisningsdage, og til uddannelsessøgende, der ikke kan benytte egnet offentlig befodrning, kan ydes godtgørelse til befodrning efter en kilometersats med fradrag af den i øvrigt almindeligt gældende egenbetalingen. Det vil sige, at der først ydes godtgørelse til den uddannelsessøgende, hvis udgifterne til befodrning overstiger egenbetalingen.

Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befodringsgodtgørelse, befodringsgodtgørelsens beregning, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige beregning. Bemyndigelsen agtes bl.a. benyttet til at fastlægge kriterier for, hvordan det vurderes, om der er egnet offentlig befodrning på rejsestrækningen, samt til at undervisningsministeren fastsætter en kilometersats, der gælder for hele landet.

4.3.2 *Ordning for midlertidigt syge og invaliderede*

Ifølge lovforslaget overføres ansvaret for vederlagsfri befodrning af midlertidigt syge og invaliderede, der i en periode ikke ved egen hjælp kan tilbagelægge skolevejen, til kommunerne, idet kommunerne fremover skal varetage al særkørsel af henholdsvis handicappede uddannelsessøgende og deltagere i specialundervisning.

Det vurderes i hvert enkelt tilfælde, om den uddannelsessøgende har behov for særskilt vederlagsfri befodrning til tilbagelægning af skolevejen. Hvis den uddannelsessøgende med rimelighed kan benytte offentlige befodringsmidler, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at tilrettelægge særskilt befodrning.

Kommunalbestyrelsen kan undlade at tilrettelægge befodrning i tilfælde, hvor befodringsbehovet er under en uges varighed, medmindre der i den pågældende uge afholdes prøver, eksaminer eller lignende. Dette giver kommunerne en administrativ mulighed at indpasse befodringsbehovet i den almindelige særkørsel samt mulighed for ikke at omlægge særkørslen ud fra meget kortvarige behov. Det er dog ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen kan indføre en fast karenperiode i tilfælde, hvor særkørslen umiddelbart og uden større vanskeligheder kan tilbydes den uddannelsessøgende.

Det foreslås også, at kommunerne kan undlade at tilrettelægge særlig befodrning til denne gruppe ud over en periode på 3 måneder. Det er ikke hensigten hermed, at uddannelsessøgende med et fortsat, midlertidigt befodringsbehov dermed mister retten til vederlagsfri befodrning. Hensigten er, at kommunalbestyrelsen senest på dette tidspunkt bør tage stilling til, hvorvidt den pågældende opfylder betingelserne for befodrning efter anden lovgivning.

Kommunalbestyrelsen kan indrette befodrningen efter en konkret vurdering af den uddannelsessøgendes befodringsbehov. Befodringsbehovet vil ikke nødvendigvis være den samlede rejsestrækning fra bopæl til uddannelsessted, men kan også være tilslutningskørsel, hvor kommunen varetager befodrning fra bopæl eller uddannelsesstedet frem til hensigtsmæssige offentlige befodringsmidler.

Uddannelsesstedet bistår den uddannelsessøgende med henvendelse til kommunen, herunder med at fremskaffe fornøden dokumentation for indskrivning, studieaktivitet og eventuelle eksaminer eller prøver. Uddannelsesstedet underretter kommunen om eventuelt langvarigt fravær eller studieafbrud.

4.4 *Ændrede bestemmelser*

Lovforslaget indeholder ikke en bestemmelse, der viderefører den nuværende regel i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 (gymnasier mv.) om, at hvis den uddannelsessøgende ikke vælger nærmeste skole eller kursus, skal den uddannelsessøgende foruden det fastsatte egenbetalingsbeløb pr. måned også betale halvdelen af befodringsudgiften ud over egenbetalingsbeløbet pr. måned. Der er flere hensyn, der taler for at udelade denne regel. Amsrådene anvender denne regel meget forskelligt og i visse tilfælde meget lempeligt, og en stringent videreførelse af reglen vil derfor af mange uddannelsessøgende opleves som en betydelig stramning. Tillige er reglen ikke i tråd med valgmulighederne inden for såvel erhvervsuddannelserne som den nye gymnasierreform.

4.5 *Administration, klageadgang mv.*

Administrationen af den ordning, som foreslås med lovforslaget, vil på en række punkter have betydelige lighedspunkter med den ordning, der gælder for studerende ved videregående uddannelser. Imidlertid indebærer en ordning for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser mv., at der skal fastsættes regler og udvikles administrative rutiner med henblik på at afgøre retten til rabat. I ordningen for studerende ved de videregående uddannelser er denne ret alene knyttet til retten til SU. Da flere af de uddannelsessøgende i ungdomsuddannelserne er under 18 år, og da der er tale om uddannelsesforløb, der ikke alle er SU-berettigede, kan samme kriterium ikke anvendes. For uddannelsessøgende under 18 år med befodringsbehov vil det være nødvendigt at inddrage forældremyndighedens indehaver.

4.5.1 *Administrativ model*

Uddannelsesstedet har i de fleste amtskommuner haft opgaver i forbindelse med administrationen af be-

fordringsgodtgørelse. I den foreslåede statslige befordringsrabatordning vil uddannelsesstederne også skulle varetage administrative opgaver såsom at modtage ansøgninger om befordringsrabat og indrapportere ansøgningerne til styrelsen elektronisk med oplysning om bl.a. uddannelsesperiode og rejsestrækning.

Styrelsen træffer herefter afgørelse om ret til rabat og sender meddelelse til den uddannelsessøgende om ret til rabat med oplysninger om rabatperiode, rejsestrækning mv. Trafikskabet giver den uddannelsessøgende rabat ved køb af abonnementskort på baggrund af styrelsens afgørelse. Den uddannelsessøgende vil ved køb af et abonnementskort i 2007 skulle betale i gennemsnit ca. 285 kr. pr. måned uanset prisen på kort før rabat. Der er ikke et maksimum på den ydede rabat.

Trafikskabet sender kvartalsvist opgørelse over solgte abonnementskort til styrelsen med henblik på refusion af den ydede rabat. Der sker årligt en endelig afregning på baggrund af revisorgodkendt regnskab.

Uddannelsesstedet skal elektronisk indberette eventuelt afbrud eller inaktivitet.

Det skitserede model vil – set fra den uddannelsessøgendes synspunkt – i store træk svare til den hidtidige amtskommunale ordning. Dog vil den administrative model i langt højere grad være baseret på digitale administrative løsninger. Uddannelsesstedet vil som hidtil være den centrale instans i forholdet til den uddannelsessøgende.

For uddannelsessøgende i bl.a. HUR-området vil den foreslåede model fremtræde mere fordelagtig, idet der ydes rabat ved køb af kortet og ikke først efterfølgende kvartalsvis refusion.

For uddannelsessøgende, der efter uddannelsesstedets godkendelse har ret til godtgørelse efter en kilometersats, vil godtgørelsen blive fastsat af styrelsen på baggrund af uddannelsesstedets indberetning af afstand mellem bopæl og uddannelsessted samt antal månedlige fremmødedage med fradrag af egenbetaling. Styrelsen sender godtgørelsen til den pågældendes NemKonto. Godtgørelsen udbetales periodevist bagudrettet. Det foreslås, at ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Erhvervsgrunduddannelserne tilrettelægges af kommunerne og skoleundervisning kan foregå som korte forløb på en række forskellige uddannelsessteder, og praktikdelen kan foregå på en arbejdsplads eller på værkstedsskole med skoleydelse, jf. § 3, stk. 3 og 4 i lov om erhvervsgrunduddannelse mv. Retten til befordringsrabat omfatter perioder med skoleundervisning og perioder på værkstedsskole med skoleydelse.

Muligheden for en meget fleksibel tilrettelæggelse vanskeliggør en statslig administration af en befordringsrabatordning, idet denne vil være betinget af, at en fast kreds af uddannelsessteder indgår som medadministratorer. Det foreslås, at kommunen forpligtes til at afklare, hvem der medvirker til administrationen af befordringsordningen med de forpligtelser og beføjelser, der normalt påhviler et uddannelsessted. Kommunen kan selv varetage denne opgave, eller opgaven kan delegeres til et bestemt uddannelsessted, der samlet varetager opgaver over for styrelsen og over for de uddannelsessøgende.

4.5.2 Trafikskaberne

For trafikskaberne vil den administrative løsning have betydelige lighedspunkter med modellen for befordringsrabat ved de videregående uddannelser. Denne model har vist sig relativ enkel for alle parter.

Selv om det i praksis forventes, at trafikskaberne kan genbruge administrative rutiner og IT-understøttelse fra ordningen for de videregående uddannelser, når ordningen for ungdomsuddannelser m.v. skal implementeres, vil en eventuel udnyttelse af muligheden for at videregive oplysninger direkte til trafikskaberne medføre behov for yderligere IT-udvikling.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

For staten har lovforslaget følgende økonomiske og administrative konsekvenser:

Det har været vanskeligt fra amterne at få belyst antallet af uddannelsessøgende, som årligt søger om befordringsrabat. Lovforslaget skønnes med den givne usikkerhed at medføre en merudgift på ca. 106 mio. kr. (2007-niveau) årligt for staten. Forslaget indebærer en tilsvarende besparelse i amtskommunerne. Det skønnes, at der på årsbasis skal udstedes i størrelsesordenen 80.000-100.000 meddelelser om ret til rabat, og at 40.000-50.000 elever årligt vil få rabat.

Opbygningen af den centrale administration af befordringsrabatordningen vil medføre en engangsudgift på i alt 3,2 mio. kr. i 2006 og 2007, heraf udgør løn 1,2 mio. kr. og 2,0 mio. kr. øvrig drift. Af engangsudgifterne til øvrig drift vedrører 1,5 mio. kr. udgifter til ændring af styrelsens edb-system, så det kan understøtte uddannelsesstedernes elektroniske indberetninger af ansøgninger.

Som følge af kommunalreformen vil Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte få ansvaret for administrationen af befordringsrabatordningen, herunder vejledning og information af de uddannelsessøgende om ordningen. Endvidere skal styrelsen udarbejde retningslinier for uddannelsesstedernes administration

og vejlede og undervise de mange uddannelsessteder i brugen af IT-systemet. Styrelsen træffer afgørelse om ret til rabat og sender meddelelse til de uddannelsessøgende, kontrollerer trafikkselskabernes kvartalsvise refusionsanmodninger og refunderer de godkendte beløb. Endelig skal styrelsen udbetale befordringsgodtgørelse til de uddannelsessøgende, som skal have godtgørelse efter en kilometersats, og føre tilsyn med uddannelsesstedernes administration af ordningerne.

Denne løbende administration af ordningerne skønnes at indebære samlede årlige driftsudgifter (ekskl. engangsudgifter) på 3,6 mio. kr., hvoraf løn udgør 2,2 mio. kr. og øvrig drift 1,4 mio. kr. Af udgifterne til øvrig drift ventes 0,6 mio. kr. anvendt til papir, print, udsendelse af rabatmeddelelser og systemvedligeholdelse.

For de befordringsansvarlige har lovforslaget følgende økonomiske og administrative konsekvenser:

De befordringsansvarlige pålægges efter lovforslagets § 11 at yde rabat på køb af abonnementskort samt afregne kvartalsvis med styrelsen med henblik på refusion. De befordringsansvarlige skal foretage visse engangsudgifter til IT-udvikling. Da den foreslåede ordning har en betydelig identitet med befordringsrabatordningen for studerende ved de videregående uddannelser, vil de befordringsansvarlige dog kunne genbruge væsentlige elementer i IT-understøttelsen fra ordningen for de videregående uddannelser. Til den løbende administration af ordningerne, herunder kortsalg og refusionsopgørelse til styrelsen, skønnes ressourceanvendelsen at svare til ordningen for de videregående uddannelser.

Den igangværende liberalisering af den offentlige servicetrafik i Danmark medfører, at private jernbanevirksomheder efter kontrakt med staten kan pålægges administrative opgaver i forbindelse med salg af kort og billetter til befordring i den kollektive trafik, herunder opgaver i forbindelse med rabat på abonnementskort.

For uddannelsesstederne har lovforslaget følgende økonomiske og administrative konsekvenser:

Med lovforslaget pålægges uddannelsesstederne at bistå styrelsen i administrationen af befordringsrabatordningen. Det drejer sig om modtagelse af alle ansøgninger om rabat eller befordringsgodtgørelse, samt elektronisk indrapportering af ansøgninger til styrelsen med bl.a. oplysninger om uddannelsesperiode og

rejsestrækning. Herudover skal uddannelsesstederne træffe afgørelse om studieaktivitet, afstanden mellem skole og bopæl og godkendelse af, at den uddannelsessøgende benytter anden befordring end den offentlige. Uddannelsesstederne har i varierende grad også hidtil haft opgaver i forbindelse med administrationen af de amtskommunale ordninger.

For kommunerne og amtskommunerne har lovforslaget følgende økonomiske og administrative konsekvenser:

Med hensyn til befordringen af de midlertidigt syge og invaliderede uddannelsessøgende, som i lovforslaget foreslås overflyttet til kommunerne, skønnes udgiften på baggrund af en foreløbig opgørelse at udgøre 6,2 mio. kr. inkl. administration. Udgiften svarer til de udgifter, som amtskommunerne hidtil har afholdt til formålet. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil blive forhandlet med de kommunale parter.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

De administrative konsekvenser for borgerne vil variere fra landsdel til landsdel. I de fleste amtskommuner – blandt andet alle de jyske amtskommuner, der også hidtil har haft en rabatordning, vil den nye statslige ordning svare til de hidtidige amtskommunale ordninger. For uddannelsessøgende i HUR-området vil den foreslåede model fremtræde mere fordelagtig, idet der ydes rabat ved køb af kortet og ikke først efterfølgende kvartalsvis refusion. Desuden undgår de uddannelsessøgende i HUR-området at skulle indsende bilag (brugte kort) – og undgår dermed også risikoen for at miste retten til godtgørelse som følge af bortkomne bilag. For uddannelsessøgende, der får godtgørelse efter de særlige ordninger, forventes de administrative rutiner i store træk at svare til de hidtidige amtskommunale ordninger.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

9. Høring

Lovforslaget er i forbindelse med fremsættelsen for Folketinget sendt i høring hos de myndigheder, organisationer mv. der fremgår af bilag 5.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Amtskommunerne skal ikke længere administrere rabatordningen. Uddannelsesstederne skal ikke længere bistå amtskommunerne i administrationen af befodringsrabatordningen.	Opbygning af den centrale administration af befodringsrabatordningen. Uddannelsesstederne skal bistå styrelsen i administrationen af befodringsrabatordningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ordnningen vil for store grupper svare til den hidtidige amtskommunale ordning, men for uddannelsessøgende i HUR-området vil den nye, statslige ordning fremtræde mere fordelagtig.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Private jernbanevirksomheder kan efter kontrakt med staten pålægges administrative opgaver i forbindelse med salg af kort og billetter til befodrning i den kollektive trafik, herunder opgaver i forbindelse med rabat på abonnementskort
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ansvaret for administration af befodringsrabatordningen for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser og deltagere i visse undervisningsforløb foreslås henlagt til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, som i forvejen administrerer befodringsrabatordningen for studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 28. juni 2001 med senere ændringer.

Til § 2

Ad stk. 1

Bestemmelsen beskriver de grupper af uddannelsessøgende og deltagere, der ifølge lovforslaget har ret til rabat ved køb af abonnementskort. Ved abonne-

mentskort forstås personlige periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode, herunder månedskort. Der henvises til afsnit 4.1 i de almindelige bemærkninger.

Ad stk. 2

Ministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, at andre personer end de i stk. 1 nævnte har ret til befodringsrabat. Bestemmelsen forventes primært anvendt, hvis der viser sig behov for at lade andre og nye grupper af uddannelsessøgende indgå i ordningen. Der henvises til afsnit 4.1 i de almindelige bemærkninger.

Ad stk. 3

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der kan ydes befodringsrabat ved køb af abonnementskort til befodrning med anden kol-

lektiv persontrafik og befodrning til og fra udlandet. Det betyder, at der vil kunne fastsættes regler, så uddannelsessøgende kan få rabat til befodrning mellem et sted i Danmark og over Øresund til og fra et bestemmelsessted i Skåne samt til befodrning over den dansk-tyske grænse til og fra fx Flensborg. Endelig kan ministeren, hvis der viser sig behov herfor, udstede regler om rabat ved befodrning med færgefart.

Til § 3

Ad stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 2 i den nuværende bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befodringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende, hvor det stilles som betingelse, at uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning. Til forskel fra den nuværende regel videreføres formuleringen om heltidsundervisning på mindst 20 ugentlige timer ikke, da der i stedet foreslås fastsat en særlig bestemmelse i stk. 4, om timetals- og varighedskrav for enkeltfagsundervisning, der svarer til time- og varighedskrav for SU-berettigende undervisning.

Ad stk. 2

Det foreslås, at den uddannelsessøgende kun har ret til befodringsrabat i de kalendermåneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller afholdes eksamen, prøver eller lignende. Det er hensigten, at der som udgangspunkt ikke sendes meddelelse om ret til rabat, der gælder for juli måned. Uddannelsesstedet skal dog på den ansøgning, der sendes elektronisk til styrelsen, kunne angive undtagelser herfra og skal også kunne angive andre kalendermåneder som undervisningsfri, hvis det forekommer.

Ad stk. 3

Det foreslås, at personer, der i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik er aktiverede som deltagere på produktionskoleforløb, ikke har ret til befodringsrabat efter denne lov, jf. § 18, i lov om produktionsskoler, der i lovforslagets § 19, nr. 4, foreslås ophævet.

Ad stk. 4

Der foreslås fastsat timetals- og varighedskrav for, at deltagere i enkeltfagsundervisning, fx almen voksenuddannelse (avu) og forberedende voksenundervisning (fvu), kan få ret til befodringsrabat. Med lovforslaget får deltagere i avu og fvu nu ret til befodringsrabat ved mindst 23 undervisningstimer ugentligt over en sammenhængende periode af mindst 3

måneders varighed. Hermed opnås den forenkling, at samme timetals- og varighedskrav gælder både for SU-berettigende undervisning og retten til befodringsrabat.

Timetalskravet kan opfyldes ved kombinerede forløb, herunder på hf-enkeltfag, avu eller fvu. Bestemmelsen rummer også den mulighed, at der ydes befodringsrabat, hvis forløbet er SU-berettigende, hvorved visse grupper med et mindre timetal end de normale 23 timer også kan opnå ret til befodringsrabat. Det gælder fx forsørgere og visse uddannelsessøgende i gymnasial supplering, herunder GSK-forløb, fagpakke hhx, GIF og hf+.

Ad stk. 5

Det foreslås, at ministeren kan fastsætte nærmere betingelser om, hvornår deltagere i brobygningsforløb har ret til befodringsrabat, da der kan være tale om meget forskellige forløb med hensyn til indhold og varighed. Befodringsrabat til deltagere i brobygningsforløb agtes ydet efter de regler, der gælder for den pågældende skoleform. I det omfang deltagerne indgår i undervisningsforløb, der giver ret til befodringsrabat efter andre ordninger, har de ikke ret til befodringsrabat efter denne lov. Brobygningsforløb kan imidlertid også indeholde korte, integrerede forløb, hvor denne skelen ikke er mulig.

Til § 4

Bestemmelsen viderefører de generelle betingelser for ret til befodringsrabat, der også gælder i henhold til § 2 i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befodringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende.

Det indsættes dog som yderligere krav, at den uddannelsessøgende er studieaktiv. Studieaktivitet skal svare til studieaktivitetskravet i reglerne om SU, hvor en uddannelsessøgende er studieaktiv, når den uddannelsessøgende deltager i obligatorisk undervisning og prøver, afleverer opgaver m.v. efter de regler, der gælder for uddannelsen eller undervisningsforløbet.

Uddannelsesstedet træffer den endelige administrative afgørelse om, hvorvidt den uddannelsessøgende er studieaktiv, da det er uddannelsesstedet, der har oplysninger om den uddannelsessøgendes uddannelsesmæssige forhold.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er det hensigten, at ministeren skal fastsætte nærmere regler, herunder om hvordan oplysninger om de nævnte forhold tilvejebringes.

Til § 5

Det foreslås, at afgørelser om, hvilke uddannelsessøgende der har ret til befordringsrabat, træffes af styrelsen på baggrund af uddannelsesstedets oplysninger om den uddannelsessøgende. Styrelsen sender efter ansøgning meddelelse om ret til rabat til de pågældende uddannelsessøgende. Herefter sender styrelsen rabatmeddelelser automatisk for efterfølgende perioder. Af meddelelsen skal det fremgå, for hvilken periode den uddannelsessøgende har ret til køb af abonnementskort med rabat samt til hvilken rejsestrækning.

Til §§ 6 og 7

Den uddannelsessøgende skal selv betale en del af udgiften til den daglige befordring mellem uddannelsesstedet og bopælen eller dennes nærhed. Denne egenbetaling fastsættes til en dagssats. Den fastsatte dagssats på 9,50 kr. i bestemmelsen er beregnet som gennemsnittet af de amtskommunale satser for egenbetaling i skoleåret 2005/2006. Egenbetalingen beregnes på baggrund af det antal dage, kortet gælder. Rabatten udgør forskellen mellem abonnementskortets fulde pris og egenbetalingsdelen.

Det fastsættes endvidere, at dagssatsen for egenbetaling reguleres én gang årligt efter udviklingen i indeks for bustransport fra Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks.

Den fastsatte dagssats benyttes i forbindelse med beregning af godtgørelsen i lovforslagets § 9, stk. 1, men i øvrigt ikke i en 5-årig overgangsperiode, hvor egenbetalingssatsen i stedet fastlægges med udgangspunkt i de hidtidige regionalt bestemte satser, jf. lovforslagets § 18 og bemærkningerne hertil.

Til § 8

Det foreslås, at styrelsen i særlige tilfælde efter ansøgning kan godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat. Bestemmelsen forventes at have et snævert anvendelsesområde, da det er en forudsætning for at få rabatten udbetalt kontant, at den uddannelsessøgende har søgt tids nok til, at styrelsen efter normale omstændigheder kan træffe afgørelse og meddele den uddannelsessøgende denne, inden den uddannelsessøgende har brug for at købe abonnementskort med rabat. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de befordringsansvarliges kontantudbetaling af rabatbeløb, herunder hvor rabatten kan udbetales.

Til § 9

Ad stk. 1

Bestemmelsen giver mulighed for, at der til særlige grupper kan ydes godtgørelse til befordring efter en kilometersats med fradrag af egenbetalingen. Dermed ydes der først godtgørelse til den uddannelsessøgende, hvis udgifterne til befordring overstiger egenbetalingen, jf. lovforslagets § 7.

Ad stk. 2

Det foreslås, at deltagere i ordblindeundervisning for voksne kan få godtgørelse efter en kilometersats, hvis de har mindre end 5 ugentlige undervisningsdage. Gruppen af ordblinde har typisk kun en enkelt eller få ugentlige undervisningsdage i forbindelse med den særligt tilrettelagte ordblindeundervisning og vil derfor ikke umiddelbart have behov for abonnementskort til den pågældende strækning. En kilometersatsordning vil ligestille denne gruppe med andre uddannelsessøgende med befordringsbehov.

Ad stk. 3

I lighed med reglen i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende foreslås det, at uddannelsesstedet kan godkende, at uddannelsessøgende i ganske særlige tilfælde helt eller delvist kan benytte andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler.

Ad stk. 4 og 5

Bemyndigelsen agtes bl.a. benyttet til at fastlægge kriterierne for, hvordan det vurderes, om der er egnet offentlig befordring på rejsestrækningen.

Undervisningsministeren fastsætter en kilometersats, der gælder for hele landet. Kilometersatsen fastlægges, så det undgås, at denne særlige ordning fremtræder mere attraktiv end offentlig befordring. Kilometersatsen reguleres årligt i januar efter Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks med ændringen i indekset fra august to år før til august året før.

Uddannelsesstedet indberetter antal månedlige fremmødedage og antal kilometer mellem bopæl og uddannelsessted (begge veje) til styrelsen. Befordringsgodtgørelsen beregnes på baggrund af uddannelsesstedets oplysninger om antal månedlige fremmødedage og antal kilometer mellem bopæl og uddannelsessted samt den af undervisningsministeren fastsatte kilometersats. Herfra fratrækkes en egenbetalingsdel, der beregnes på basis af satsen, jf. § 7, stk. 1, men opgøres periodevis i forbindelse med beregningen af befordringsgodtgørelsen. Godtgørelsen

udbetales direkte af styrelsen til den uddannelsessøgendes NemKonto periodevis bagud.

Til § 10

Ad stk. 1

I bestemmelsen overføres ansvaret for vederlagsfri befordring af midlertidigt syge og invaliderede, der i en periode ikke ved egen hjælp kan tilbagelægge skolevejen, til kommunerne. Af bestemmelsen fremgår det, at det påhviler den enkelte kommunalbestyrelse i bopælskommunen at tilrettelægge vederlagsfri befordring til uddannelsessøgende, der midlertidigt ikke er i stand til ved egen hjælp at tilbagelægge vejen mellem bopælen og uddannelsesstedet på grund af sygdom eller invaliditet.

Ad stk. 2

I tilfælde, hvor befordringsbehovet er under en uges varighed, kan kommunalbestyrelsen unnlade at tilrettelægge befordring, medmindre der i den pågældende uge afholdes prøver, eksaminer eller lignende.

Ad stk. 3

Af bestemmelsen fremgår, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at befordring kun tilrettelægges for en periode på maksimalt 3 måneder. Det er ikke hensigten, at uddannelsessøgende med et fortsat, midlertidigt befordringsbehov mister retten til vederlagsfri befordring, men at kommunalbestyrelsen senest efter 3 måneders forløb tager stilling til, hvorvidt den pågældende opfylder betingelserne for befordring efter anden lovgivning.

Ad stk. 4

Efter den foreslåede bestemmelse træffer kommunalbestyrelsen afgørelse på baggrund af en lægeerklæring eller anden sagkyndig erklæring til brug for vurdering af befordringsbehovet. Det vurderes i hvert enkelt tilfælde, om den uddannelsessøgende har behov for særskilt vederlagsfri befordring til tilbagelægning af skolevejen. Hvis den uddannelsessøgende med rimelighed kan benytte offentlige befordringsmidler, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at tilrettelægge særskilt vederlagsfri befordring. Dette giver kommunerne en administrativ mulighed for at indpasse befordringsbehovet i den almindelige særkørsel samt mulighed for ikke at omlægge særkørslen ud fra meget kortvarige behov.

Kommunalbestyrelsen kan indrette befordringen efter en konkret vurdering af den uddannelsessøgendes befordringsbehov. Befordringsbehovet vil ikke nødvendigvis være den samlede rejsestrækning mellem bopæl og uddannelsessted, men kan også være tilslutningskørsel, hvor kommunen varetager befordring

fra bopæl eller uddannelsessted frem til hensigtsmæssige offentlige befordringsmidler.

Til § 11

Ad stk. 1

Gennemførelsen af rabatordningen pålægges den myndighed, der ifølge lov om trafikkselskaber er kompetent til at fastsætte takster for offentlige servicetrafik inden for myndighedens område.

Ifølge lov om trafikkselskaber oprettes der ét samlet trafikkselskab for Region Sjælland og Region Hovedstaden, der dækker de to regioners geografiske område bortset fra Bornholm, hvor Bornholms Regionskommune varetager de opgaver, der ellers tilfalder trafikkselskaberne. I resten af Danmark etablerer regionerne en række trafikkselskaber, hvor hver kommune deltager i ét trafikkselskab. Trafikkselskaberne er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Bestemmelsen pålægger desuden de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten og Ørestadsselskabet, at gennemføre rabatordningen inden for hvert område. Det drejer sig blandt andet om DSB og Arriva.

Det forudsættes, at trafikkselskaberne og Bornholms Regionskommune tager initiativ til og forestår koordineringen af de praktiske og administrative spørgsmål, der måtte opstå i samarbejdet mellem de forskellige befordringsansvarlige, herunder afklaring af eventuelle spørgsmål i forbindelse med befordring over grænserne mellem de forskellige trafikkselskaber.

Ad stk. 3 og 4

Det følger af de foreslåede bestemmelser, at styrelsen refunderer de enkelte befordringsansvarlige det beløb, der er ydet i rabat. Refusionsbeløbet vil blive udbetalt på grundlag af kvartalsvise opgørelser fra de enkelte befordringsansvarlige. Opgørelserne omfatter også rabat givet i medfør af lovens § 8. Der gives ikke refusion for rabat, der ifølge opgørelsen er ydet til personer, hvis personnummer ikke opfylder en personnummerkontrol, eller til personer, som styrelsen ikke har sendt rabatmeddelelse til for den pågældende periode.

Revisionen for den befordringsansvarlige skal attestere, at rabatten er givet i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 1, jf. dog § 18, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt. Herved er revisorerne ansvarlige for, at opgørelsen af rabatbeløbet sker forsvarligt og i overensstemmelse med loven.

Ad stk. 5

Det foreslås, at befordringsansvarlige i EU- og EØS-landene, der har indgået aftale med en af de be-

fordringsansvarlige om fælles takstsystem, eller som har fået tilladelse til at tilbyde transport over grænsen, har mulighed for at sælge abonnementskort til befordring over grænsen til Danmark efter regler fastsat af undervisningsministeren. Rabatten kan ydes af de befordringsansvarlige eller af de udenlandske befordringsansvarlige, der i givet fald vil skulle følge alle de regler for salg af kort med rabat, som gælder for danske befordringsansvarlige, samt påtage sig de forpligtigelser, der følger af lov og bekendtgørelse.

Ordningen vil fx få betydning for transport over Øresund til og fra Skåne samt for transport over den dansk-tyske grænse til og fra Flensborg.

Ad stk. 6 og 7

Bemyndigelsen agtes benyttet til at fastsætte regler om, at de befordringsansvarlige efter udgangen af hvert kvartal sender styrelsen en samlet opgørelse over indtægter fra salg af abonnementskort med rabat, beløb ydet i rabat og de beløb, der skal refunderes. Efter årets udgang foretages en endelige afregning, der attesteres af de befordringsansvarliges eksterne revisor.

Fristen for indsendelse af de kvartalsvise afregninger og den endelige opgørelse samt styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger fastsættes efter forhandling med de befordringsansvarlige.

Da de befordringsansvarlige ikke nødvendigvis er omfattet af forvaltningslovens § 32 a, foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem styrelsen og de befordringsansvarlige.

Til § 12

Med den foreslåede bestemmelse gives der mulighed for, at styrelsen kan videregive oplysninger om de uddannelsessøgendes ret til rabat til de befordringsansvarlige, jf. § 11, stk. 1, og stille oplysningerne elektronisk til rådighed for de befordringsansvarlige via et særligt IT-system, som forventes udviklet af styrelsen. Formålet er at øge sikkerheden omkring rabatordningen ved, at de befordringsansvarlige i salgssituationen kan kontrollere via opslag i de oplysninger, som styrelsen stiller til rådighed, at den pågældende uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at få rabat. Der vil blive tale om at videregive oplysninger om den uddannelsessøgendes navn, adresse og de måneder, hvor den uddannelsessøgende har ret til rabat.

Til § 13

Ad stk. 1

Med bestemmelsen foreslås det, at uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om retten til rabat. Ifølge forslaget kan ministeren fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedets administration i forbindelse med befordringsrabatten, herunder indberetningen af hvornår retten til rabat begynder og ophører. Kerneopgaverne i uddannelsesstedets administration er elektronisk indrapportering af den uddannelsessøgendes ansøgning om befordringsrabat til styrelsen med oplysning om bl.a. uddannelsesmæssige forhold, herunder indskrivning og uddannelsesperiode, samt rejsestrækning. Herudover er det også uddannelsesstedets ansvar at indberette oplysninger om studieinaktivitet og -ophør.

Ad stk. 2 og 3

Det foreslås med bestemmelserne sikret, at befordringsrabat til uddannelsessøgende i visse undervisningsforløb, der udbydes på forskellige uddannelsessteder, heriblandt uddannelsessteder som ikke almindeligvis udbyder forløb, der berettiger til befordringsrabat efter denne lov, kan administreres hurtigt og effektivt gennem elektronisk kommunikation med styrelsen.

Voksenuddannelsescentre kan indgå driftsoverenskomst med bl.a. folkeoplysende foreninger, husholdningsskoler, håndarbejdsskoler, daghøjskoler og sprogcentre for så vidt angår undervisning, der er tilrettelagt for deltagere, der har dansk som andetsprog.

Skoleundervisningen i erhvervsundervisningen skal bestå af et eller flere elementer fra uddannelsesaktiviteter, der gennemføres i henhold til anden lovgivning ved en godkendt uddannelsesinstitution, herunder under på ungdomsskoler, efterskoler, daghøjskoler, social- og sundhedsskoler og lignende institutioner.

Ad stk. 4

Det foreslås, at styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration af befordringsrabatordningen, herunder også godtgørelsesordningen. Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at styrelsen kan kræve alle nødvendige oplysninger i den forbindelse. Det kan blandt andet omfatte ansøgninger og dokumentation, der ligger til grund for uddannelsesstedets afgørelse.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger ministeren til bl.a. at fastsætte nærmere regler om, under hvilke betingelser, herunder om heltidsundervisning, ud-

dannelsessøgende, der kombinerer fag inden for forskellige undervisningsforløb, har ret til befodringsrabat eller befodringsgodtgørelse efter en kilometersats.

Til § 15

Det foreslås, at styrelsen i forbindelse med udstedelse af rabatmeddelelser kan indhente oplysninger i Det Centrale Personregister om den uddannelsessøgendes bopæl, ligesom styrelsen i forbindelse med tilsynsforpligtelsen, jf. lovforslagets § 13, stk. 4, kan have behov for at indhente sådanne oplysninger.

Til § 16

Ad stk. 1

Med bestemmelsen foreslås det, at klageadgangen for afgørelser, som uddannelsesstederne træffer, afskæres.

Uddannelsesstedet træffer afgørelse om studieaktivitet jf. § 4, stk. 2, hvilket er en afgørelse, der på ungdomsuddannelser mv. sjældent giver anledning til tvivl, idet der er mødepligt på disse uddannelser og relativt faste rammer for uddannelserne i øvrigt. Desuden er der tale om afgørelser, der ofte har andre konsekvenser, fx om der kan modtages SU og om den uddannelsessøgende fx skal følge uddannelsen på særlige vilkår. Her er der klageadgang, hvilket indirekte også vil have betydning for skolens afgørelser om ret til befodringsrabat.

Uddannelsesstedet træffer også afgørelse om, hvorvidt den uddannelsessøgende kan få godtgørelse efter en kilometersats og udmåling af kilometerafstand, jf. § 9, stk. 3 og 4. Der vil typisk være tale om afgørelser, hvor der - efter lokale forhold - skal tages stilling til, hvorvidt der findes egnet offentlig befodrning. En central klageinstans vil vanskeligt kunne fastsætte en landsdækkende praksis. Afgørelsen om antallet af kilometer mellem bopæl og uddannelsessted vil oftest kunne træffes på objektivt grundlag og ikke give anledning til tvist. Det antages, at uddannelsesstederne i vid udstrækning vil benytte hjælpemidler på Internettet.

Ad stk. 2

Med bestemmelsen foreslås klageadgangen for afgørelser, som styrelsen træffer, afskåret. Styrelsens afgørelser vil primært være baseret på adresseoplysninger ifølge Det Centrale Personregister og objektive indberetninger fra uddannelsesstederne om indskrivning på uddannelsen, uddannelsesperioder, studieaktivitet og uddannelsesstedets adresse. Med hensyn til afgørelser om beregning af godtgørelse efter en kilo-

metersats, er der alene tale om objektive beregninger på baggrund af skolens indberetning af antal kilometer mellem bopæl og uddannelsessted, antal undervisningsdage og kilometersats

Til § 17

Ad stk. 1 og 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2006 og finder anvendelse for rabat, der gives fra den 1. januar 2007, da forslaget er en del af den samlede gennemførelse af kommunalreformen, der skal træde i kraft den 1. januar 2007. Den 1. januar 2007 foreslås de bestemmelser, der hjemler den hidtil gældende befodringsgodtgørelsesordning ophævet, jf. bemærkningerne til § 19-20.

Ad stk. 3

Ifølge § 1, stk. 2, pkt. 2, jf. § 7, i bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befodringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende, yder amtsrådet fuld godtgørelse til billigste offentlige befodringsmiddel, hvis en elev på 8.-9. klassetrin på Rødovre Forsøgscenter har en samlet skolevej på 14 km, eller derover. Med lov nr. 121 af 27. februar 2006 er lov om en statskole som forsøgscenter for 8.-10. skoleår ophævet med virkning fra den 1. august 2006, hvorefter der ikke oprettes nye klasser for Forsøgscenteret i Rødovre. Den sidste 9. klasse vil således afslutte grundskoleforløbet i skoleåret 2006/07. Med den foreslåede bestemmelse kan elever på 8.-9. klassetrin på Forsøgscenteret i Rødovre uden egenbetaling få abonnementskort til billigste offentlige befodringsmiddel, hvis elevens samlede skolevej er 14 km eller derover, og hvis de i øvrigt opfylder lovens betingelser om blandt andet indskrivning og studieaktivitet.

Ad stk. 4

Det foreslås, at reguleringen efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, første gang sker i januar 2008.

Ad stk. 5

Det foreslås, at amtsrådene ikke kan yde befodringsgodtgørelse, der omfatter perioden efter statens overtagelse den 1. januar 2007. For administration er det nødvendigt, at der kun er tale om én ordning og én fremgangsmåde ved tildeling af rabat eller godtgørelse og ikke en delvis videreførelse af de mange forskellige amtslige ordninger, som hidtil har været anvendt.

Til § 18

Ad stk. 1

Med bestemmelsen foreslås, at den i lovforslagets § 7 fastsatte egenbetaling ikke benyttes i en 5-årig pe-

riode fra den 1. januar 2007, bortset fra i lovforslagets § 9.

Ad stk. 2

Med bestemmelsen foreslås, at ministeren kan fastsætte de satser for egenbetaling, der lokalt er gældende i en 5-årig periode regnet fra januar 2007. Satsene fastsættes med udgangspunkt i de hidtidige regionalt bestemte satser med henblik på at undgå, at de uddannelsessøgende ved lovens ikrafttræden oplever store pristigninger eller -fald. Over de 5 år sker en gradvis harmonisering af satsene for egenbetaling, således at der ved periodens ophør er ens egenbetalingssatser i hele landet.

Ad stk. 3

Styrelsen foretager i overgangsperioden årligt en tilpasning af forskellen mellem den i loven fastsatte egenbetaling og den af ministeren fastsatte regionale egenbetaling. Satsene reguleres med udviklingen i indeks for bustransport fra Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks. Satsene reguleres i januar med ændringen i indekset fra august to år før til august året før, både for så vist angår regulering af den i loven fastsatte egenbetaling og de regionale satser.

Ad stk. 4

De regionalt gældende satser fra den 1. januar 2007, som ministeren fastsætter, vil i nogle geografiske områder kunne fastsættes ud fra et entydigt udgangspunkt. Det gælder, hvor regionale trafikskaber videreføres med uændret geografisk dækningsområde. I andre områder vil der kunne blive tale om at fastsætte satser på baggrund af flere hidtidige satser. De kommende satser vil blive søgt fastsat på regionsbasis, men det kan vise sig hensigtsmæssigt i stedet at operere med satser for det enkelte trafikskabs geografiske dækningsområde i visse dele af landet. Trafikskabernes endelige struktur vil afgøre, hvilken løsning der mest hensigtsmæssigt kan realiseres.

Til §§ 19-20

Befodringsgodtgørelsesordninger for uddannelsessøgende i de i lovforslagets § 2, stk. 1, nævnte uddannelser og undervisningsforløb har hidtil haft hjemmel i bestemmelser i adskillige love, som derfor pr. 1. januar 2007 skal ophæves. Det gælder de i §§ 19-20 nævnte bestemmelser samt bestemmelser i tre andre

love, der i helhed ophæves ved det af undervisningsministeren fremsatte forslag til lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

Med lovforslaget ophæves følgende bestemmelser:

- § 13 i lov om brobygningsforløb til ungdomsuddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 28. september 2004, som ændret ved lov nr. 590 af 24. juni 2005,
- § 37 b i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 28. september 2003, som ændret ved § 7 i lov nr. 1156 af 19. december 2003, § 3 i lov nr. 98 af 18. februar 2004, § 2 i lov nr. 361 af 19. maj 2004, § 2 i lov nr. 334 af 18. maj 2005 og § 7 i lov nr. 590 af 24. juni 2005,
- § 13 a i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 25. juni 1999, som ændret ved § 7 i lov nr. 263 af 12. april 2000, § 48 i lov nr. 418 af 6. juni 2002, § 1 i lov nr. 1077 af 17. december 2002, § 5 i lov nr. 297 af 30. april 2003, § 5 i lov nr. 98 af 18. februar 2004 og § 9 i lov nr. 590 af 24. juni 2005,
- § 18 i lov om produktionsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 15. juli 2004, som ændret ved lov nr. 1454 af 22. december 2004, lov nr. 1458 af 22. december 2004, § 116 i lov nr. 424 af 6. juni 2005 og § 1 i lov nr. 593 af 24. juni 2005,
- § 5 a i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 7. januar 2005, som ændret ved § 5 i lov nr. 592 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 1153 af 7. december 2005,
- § 35 i lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 15. juli 2004, som ændret ved § 40 i lov nr. 542 af 24. juni 2005 og § 6 i lov nr. 590 af 24. juni 2005 og
- § 67 a, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 22. marts 2004, som ændret ved § 15 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og i § 8 i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Til § 21

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995

Bekendtgørelse om befordringsgodtgørelse til visser grupper af uddannelsessøgende

I henhold til § 28 i lov om gymnasiet m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 536 af 23. juni 1995, § 24, stk. 1 i lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 20. juli 1994, og § 13 a i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 20. december 1995, fastsættes:

§ 1. Amtsrådet yder befordringsgodtgørelse til elever i de uddannelser, der af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte er godkendt som støtteberettigede ungdomsuddannelser, samt til elever i erhvervsgrunduddannelserne under skoleundervisning, herunder værkstedsskole med skoleydelse.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter dog ikke elever i folkeskolen og private grundskoler. For børn på 8.-9. klassetrin på Sorø Akademis Skole og Forsøgscentret i Rødovre gælder reglerne i § 7. Elever i uddannelser under andre ministerier er ikke omfattet af bekendtgørelsen.

§ 2. Det er en betingelse for at opnå godtgørelse, at uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning på mindst 20 timer ugentligt, at eleven ikke samtidig er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution, at eleven ikke samtidig får befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler, og at eleven ikke modtager løn fra praktikvirksomheden i skoleperioden eller lignende ydelse bortset fra skoleydelse under erhvervsgrunduddannelsen.

§ 3. Godtgørelsen ydes til den daglige transport mellem skole og bopæl eller dennes nærhed og udgør forskellen mellem udgiften til billigste offentlige befordringsmiddel og det beløb, som eleven selv betaler efter § 5.

Stk. 2. Godtgørelsen kan kun gives i den periode, hvor der efter uddannelsesinstitutionens studieplan tilbydes undervisning og afholdes eksamen.

§ 4. Amtsrådet kan i ganske særlige tilfælde godkende, at en elev helt eller delvis benytter andre befordringsmidler end de billigste offentlige befordringsmidler. Amtsrådet fastsætter godtgørelsens størrelse.

§ 5. Eleven skal af de i § 3 og § 4 nævnte befordringsudgifter selv betale et egenbetalingsbeløb pr. måned fastsat til 175 kr. for skoleåret 1990/91. Beløbet reguleres af amtsrådet en gang årligt for prisudviklingen for offentlige befordringsmidler med virkning fra et skoleårs begyndelse.

Stk. 2. Såfremt eleven ikke vælger nærmeste skole eller kursus, skal eleven foruden det fastsatte egenbetalingsløb pr. måned, der er nævnt i stk. 1, også betale halvdelen af befordringsudgiften ud over egenbetalingsløbet pr. måned.

§ 6. For syge og invaliderede elever, der i en periode på grund af deres sygdom eller invaliditet ikke ved egen hjælp kan tilbagelægge skolevejen, indretter amtsrådet særskilt vederlagsfri befordring.

§ 7. For børn på 8.-9. klassetrin, jf. § 1, stk. 2, 2. pkt., betaler amtsrådet fuld godtgørelse til billigste offentlige befordringsmiddel, hvis elevens samlede skolevej er 14 km eller derover.

§ 8. Befordringsgodtgørelse ydes af amtsrådet for den amtskommune, hvori elevens folkeregisterkommune er beliggende.

§ 9. Amtsrådet indretter ordningens administration. Amtsrådet kan fastsætte en frist for indgivelsen af ansøgningskema.

Stk. 2. Godtgørelsen kan udbetales bagud, dog mindst kvartalsvis. Er der tale om et årligt beløb på under 200 kr., kan beløbet dog udbetales bagud en gang årligt.

Stk. 3. Vælger amtsrådet at afholde den fulde befordringsudgift for eleven, kan amtsrådets opkrævning af elevens bidrag efter § 5 ske i må-

nedlige eller kvartalsvise rater, eller der kan aftales en anden opkrævningstermin.

Stk. 4. Eleven skal have mulighed for at deltage i befordringsordningen i dele af skoleåret.

§ 10. Amtsrådets afgørelser i medfør af denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 11. Københavns og Frederiksberg kommuner yder befordringsgodtgørelse i henhold til de

i de foregående paragraffer indeholdte regler. De funktioner, som i henhold til ovenstående regler er henlagt til amtsrådet, udøves for disse kommuners vedkommende af kommunen selv

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1996.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 632 af 10. juli 1992 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende ophæves.

Bekendtgørelse nr. 3 af 4. januar 2000

Bekendtgørelse om befordringsgodtgørelse til deltagere på produktionsskoler

I henhold til § 18 i lov nr. 1124 af 29. december 1999 om produktionsskoler, fastsættes:

§ 1. Amdtsrådet yder befordringsgodtgørelse til deltagere på produktionsskoler. Godtgørelse ydes til deltagere der udløser statstilskud, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Befordringsgodtgørelse ydes ikke til deltagere, der er aktiverede i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, eller til deltagere, der har ret til befordringsgodtgørelse efter andre regler.

§ 2. Befordringsgodtgørelsen ydes til den daglige transport mellem bopæl og skole. Godtgørelsen udgør normalt forskellen mellem udgiften til billigste offentlige transportmiddel og det beløb, som deltageren selv skal betale efter § 3. I særlige tilfælde kan amtsrådet godkende, at en deltager benytter andre transportmidler end de billigste offentlige. Godtgørelsen udgør da forskellen mellem udgiften hertil og deltagerens egenbetaling efter § 3.

Stk. 2. Godtgørelsen ydes kun i de perioder, hvor eleven deltager i undervisning på skolen.

§ 3. Deltageren skal af de i § 2 nævnte befordringsudgifter selv betale et månedligt egenbetalingsbeløb svarende til det, der betales af elever i ungdomsuddannelser ved ydelse af befor-

dringsgodtgørelse, jf. § 5, stk. 1, i Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 1136 af 14. december 1995 om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende.

Stk. 2. Såfremt deltageren ikke har valgt nærmeste produktionsskole, skal deltageren ud over det i stk. 1 nævnte egenbetalingsbeløb betale halvdelen af befordringsudgiften ud over egenbetalingsbeløbet pr. måned.

§ 4. Befordringsgodtgørelse ydes af amtsrådet for den amtskommune, hvor deltagerens folkeregisterkommune er beliggende.

§ 5. Amdtsrådet indretter befordringsordningens administration. Det skal herved sikres, at alle deltagere på produktionsskoler har mulighed for at få befordringsgodtgørelse i hele den periode, de deltager i skolens undervisning.

Stk. 2. Godtgørelsen kan udbetales bagud, dog mindst kvartalsvis. Hvis godtgørelsesbeløbet er under 200 kr. årligt, kan det udbetales bagud en gang årligt.

§ 6. I Københavns og Frederiksberg Kommuner varetages amtsrådets opgaver efter denne bekendtgørelse af kommunalbestyrelsen.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. januar 2000 med virkning fra den 1. januar 2000.

Bilag 3

Bekendtgørelse nr. 838 af 11. november 1997

Bekendtgørelse om specialundervisning for voksne og læsekurser for voksne m.v.

Uddrag

Kapitel 3

Befordring af voksne,

der deltager i specialundervisning for voksne

og læsekurser for voksne

§ 4. Amtsrådet træffer afgørelse om art og omfang af befordringsbehovet på grundlag af en lægeerklæring eller anden sagkyndig udtalelse om den pågældendes egen befordringsevne.

§ 5. Amtsrådet sørger for befordring af personer med særlige befordringsbehov på den efter forholdene mest hensigtsmæssige måde. Hvis den pågældende selv ønsker at sørge for befordring, bidrager amtet hertil med et aftalt månedligt beløb. Hvis den pågældende ved hjælp af særligt hjælpemiddel selv kan befordre sig, kan amtet opfylde befordringspligten ved at afholde udgiften hertil.

Stk. 2. Den pågældende kan henvises til at benytte offentlige befordringsmidler, i det omfang vedkommendes handicap tillader det, og det ikke medfører urimelig lang befordrings- og

ventetid. Om nødvendigt må der foranstaltes særskilt befordring mellem hjem, fast aflastningssted eller undervisningssted og nærmeste offentlige befordringsmiddel. Amtsrådet afholder udgifter hertil.

Stk. 3. Hvis det er nødvendigt, at den pågældende ledsages under befordring, sørger amtet for en sådan ordning samt afholder udgifterne hertil.

Stk. 4. I tilfælde af forbigående sygdom, der medfører, at den pågældende ikke kan befordre sig selv, finder reglerne i stk. 1-3 anvendelse.

§ 6. Til personer uden særligt befordringsbehov, der deltager i specialundervisning for voksne, og som har en afstand fra hjem eller fast aflastningssted til undervisningssted og tilbage igen på 22 km og derover, ydes der befordringsgodtgørelse. Ved befordring med offentligt befordringsmiddel godtgør amtet de faktisk afholdte udgifter og ved befordring med eget befordringsmiddel med en af amtet fastsat godtgørelse pr. km.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om brobygningsforløb til ungdomsuddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 28. september 2004, som ændret ved lov nr. 590 af 24. juni 2005.

§ 13. Elever i brobygningsforløb har ret til befordring eller tilskud til befordring mellem bopæl og skole efter de regler, der gælder for den pågældende skoleform. I forbindelse med korte eller integrerede forløb afholdes udgiften efter nærmere aftale herom mellem kommunen og amtskommunen eller den pågældende skole m.fl.

Ophæves

Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 28. september 2003, som ændret ved § 7 i lov nr. 1156 af 19. december 2003, § 3 i lov nr. 98 af 18. februar 2004, § 2 i lov nr. 361 af 19. maj 2004, § 2 i lov nr. 334 af 18. maj 2005 og § 7 i lov nr. 590 af 24. juni 2005

§ 37 b. Tilskud til befordring for elever, der modtager undervisning efter lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) ydes i henhold til § 28 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen

Ophæves

Lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 25. juni 1999, som ændret ved § 7 i lov nr. 263 af 12. april 2000, § 48 i lov nr. 418 af 6. juni 2002, § 1 i lov nr. 1077 af 17. december 2002, § 5 i lov nr. 297 af 30. april 2003, § 5 i lov nr. 98 af 18. februar 2004 og § 9 i lov nr. 590 af 24. juni 2005

§ 13 a. Amtsrådene yder tilskud til befordring for erhvervsgrunduddannelseselever under skoleundervisning, herunder værkstedsskole med skoleydelse, i henhold til § 28 i lov om gymnasiet m.v.

Ophæves

Lov om produktionsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 15. juli 2004, som ændret ved lov nr. 1454 af 22. december 2004, lov nr. 1458 af 22. december 2004, § 116 i lov nr. 424 af 6. juni 2005 og § 1 i lov nr. 593 af 24. juni 2005

Bilag til f. t. l. om befordringsrabat til uddannelsessøgende

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 18. Til de af produktionsskolernes deltagere, der udløser statstilskud, ydes tilskud til udgifter til befordring mellem bopæl og skole. Tilskuddet ydes af amtsrådet efter regler fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 2. I Bornholms, Frederiksberg og Københavns Kommuner varetages amtsrådets opgaver efter stk. 1 af kommunalbestyrelsen.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 7. januar 2005, som ændret ved § 5 i lov nr. 592 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 1153 af 7. december 2005.

§ 5 a. Til deltagere i forberedende voksenundervisning i henhold til § 4 kan staten yde befordringsgodtgørelse.

Stk. 2. Til deltagere i ordblindeundervisning i henhold til § 4 a yder staten befordringsgodtgørelse mellem hjem og uddannelsesinstitution.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om befordringsgodtgørelse.

Lov i lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 15. juli 2004, som ændret ved § 40 i lov nr. 542 af 24. juni 2005 og § 6 i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

§ 35. Amtsrådet yder tilskud til befordring for elever i grundforløbet i henhold til § 28 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen og regler, der er udstedt med hjemmel heri.

§ 67 a. Amtskommunerne yder tilskud til befordring for erhvervsuddannelseselever i henhold til § 28 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. dog stk. 4. Det er en betingelse, at eleverne ikke modtager løn eller godtgørelse under uddannelsen.

Ophæves

Ophæves

Ophæves

§ 22. Den 1. januar 2007 foretages i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 22. marts 2004, som ændret ved § 15 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og i § 8 i lov nr. 590 af 24. juni 2005, følgende ændringer:

1. § 67 a, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

Høringsparter

Særlige myndigheder

Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion
 Danmarks Evalueringsinstitut
 Datatilsynet
 Domstolsstyrelsen
 DSB
 Rigsrevisionen
 Ørestadsselskabet

Kommuner/Kommunale organisationer

Amtsrådsforeningen
 Bornholms Regionskommune
 Frederiksberg Kommune
 Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS)
 Hovedstadens Udviklingsråd (HUR)
 Kommunernes Landsforening
 Københavns Kommune

Rådgivende organer

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser
 Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse
 Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse
 Rådet for de gymnasiale uddannelser
 Samrådet for Specialundervisning for Voksne SU-rådet
 Udvalget for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser

Rektorforsamlinger, skoleledersamlinger og lederforsamlinger

Danmarks Erhvervsskoleforening
 Danske Landbrugsskoler
 Gymnasieskolernes Rektorforening
 Foreningen af Forstandere/Direktører ved AMU-centrene
 Foreningen af private gymnasier, studenterkurser og hf-kurser
 Foreningen af Skoleledere ved de Tekniske Skoler
 Foreningen af studenterkursusrektor
 Forstanderforeningen for voksenuddannelsescentrene
 Forstanderkredsen for Produktionsskoler og

Produktionsskoler

Forstandersamrådet ved den Amtskommunale Specialundervisning for Voksne
 Handelsskolernes Bestyrelsesforening
 Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelser (HFI)
 Produktionsskoleforeningen
 Sammenslutningen af ledere ved skoler, der udbyder de grundlæggende SOSU-uddannelser

Studererorganisationer

Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS)
 Erhvervsskolernes Elevorganisation
 Gymnasieelevernes Landsorganisation (GLO)
 Landssammenslutningen af Handelsskoleelever
 Landssammenslutningen af Kursusstuderende
 Social- og Sundhedsuddannelsernes Landselevbestyrelse

Arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer

Dansk Arbejdsgiverforening (DA)
 Dansk Byggeri
 Dansk ErhvervsFremme (Tidl. Danske Erhvervscheferes Fællesråd)
 Dansk Handel og Service (DHS)
 Dansk Industri (DI)
 Dansk Transport og Logistik
 Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS)
 Håndværksrådet
 Landbrugsrådet
 Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere (SALA)

Lønmodtagerorganisationer

Danske Produktionsskoler Lærerforening
 Dansk Landbrug
 Dansk Metal
 Dansk Teknisk Lærerforbund
 Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA)
 Fælles Fagligt Forbund
 Gymnasieskolernes Lærerforening
 Handelsskolernes Lærerforening
 HK/Kommunal

HK/Privat
 HK/Stat
 Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsun-
 dervisere (LVU)
 Landsorganisationen i Danmark (LO)
 Ledernes Hovedorganisation
 Speciallærerforeningen af 1981

Karteller, forhandlingsfællesskaber m.v.

Centralorganisationen af industriansatte i
 Danmark (CO-Industri)
 Det Kommunale Kartel
 Kommunale Tjenestemænd og Overens-
 komstansatte (KTO)
 Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlings-
 fællesskab
 Statsansattes Kartel
 Sundhedskartellet

Folkeoplysning

AOF Danmark
 Dansk Folkeoplysnings Samråd
 Dansk Oplysnings Forbund (DOF)
 Folkehøjskolernes Forening i Danmark
 Folkeligt Oplysnings Forbund (FOF)
 Foreningen af Daghøjskoler i Danmark
 Foreningen af Heltidsledere inde for Folkeop-
 lysningen
 Fritidssamrådet i Danmark

Frit Oplysningsforbund
 Liberalt Oplysnings Forbund (LOF)
 Manuelle Fags Samråd
 Musisk Oplysningsforbund
 NETOP- netværk for oplysning
 Oplysningsforbundenes Fællesråd
 Socialistisk Oplysningsforbund

Øvrige

Center for Ligebehandling af Handicappede
 Danmarks Landboudom
 Dansk Blindesamfund
 Dansk Flygtningehjælp
 Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF)
 De samvirkende Invalideorganisationer
 Det Centrale Handicapråd
 Det Danske Advokatsamfund
 Dokumentations- og Rådgivningscenteret om
 Racediskrimination
 Foreningen af Registrerede Revisorer
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
 Institut for Menneskerettigheder
 Landdistrikternes Fællesråd
 Landsforeningen af landsbysamfund
 Ordblinde/Dysleksiforeningen i Danmark
 Rådet for Etniske Minoriteter
 Sammenslutningen af Danske Småøer
 Ungdomsringen

Til lovforslag nr. L 186. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Undervisningsministeren (Bertel Haarder) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser mv.

(Lovforslag nr. L 186).

I forbindelse med kommunalreformen overgår befordringsgodtgørelsesordningerne for elever i ungdomsuddannelser og deltagere i almen voksenuddannelser (avu) og forberedende voksenuddannelse (fvu) samt ordblindeundervisning pr. 1. januar 2007 til staten. Efter de hidtidige regler om befordringsgodtgørelse har amtskommunerne haft adgang til at indrette ordningerne meget forskelligt både med hensyn til, hvem der har haft ret til godtgørelse, hvilke regler godtgørelsen er givet efter og godtgørelsens størrelse.

Med lovforslaget harmoniseres de forskellige amtslige ordninger og der sker en administrativ forenkling og modernisering af ordningerne.

Der etableres en befordringsrabat for uddannelsessøgende ved følgende uddannelser og undervisningsforløb:

- Studentereksamen (stx)
- Højere forberedelseseksamen (hf)
- Højere handelseksamen og højere teknisk eksamen (hhx og htx)
- Erhvervsuddannelserne (grundforløbet)
- Social- og sundhedsuddannelserne (grundforløbet)
- Landbrugsuddannelserne (grundforløbet)
- Erhvervsgrunduddannelserne
- Fodterapeutuddannelsen
- Brobygningsforløb
- Produktionsskoleforløb
- Almen voksenuddannelse (avu)
- Forberedende voksenundervisning (fvu)

- Ordblindeundervisning for voksne

Det er en betingelse, at uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning eller er SU-berettigende. Deltagere i enkeltfagsundervisning (stx, hf, avu og fvu) opnår ret til rabat ved mindst 23 ugentlige undervisningstimer over en sammenhængende periode på 3 måneder. Befordringsrabat for deltagere i brobygningsforløb ydes efter de regler, der gælder for den pågældende skoleform. Deltagere i produktionsskoleforløb skal som hidtil udløse statstilskud for at have ret til befordringsrabat, mens elever i erhvervsgrunduddannelserne har ret til befordringsrabat under skoleundervisning, herunder værkstedsskole med skoleydelse.

Rabatten ydes ved køb af abonnementskort til den daglige befordring mellem uddannelsessted og bopæl og udgør forskellen mellem udgiften til billigste offentlige befordringsmiddel og det beløb, den uddannelsessøgende selv skal betale (egenbetalingen). Egenbetalingen fastsættes på baggrund af de hidtil gældende amtskommunale satser, der harmoniseres over en periode på 5 år.

Ud over muligheden for befordringsrabat til køb af abonnementskort foreslås det, at visse grupper uddannelsessøgende kan få befordringsgodtgørelse efter en kilometersats. Det drejer sig om deltagere i ordblindeundervisning for voksne, der har mindre end 5 ugentlige undervisningsdage og uddannelsessøgende, der har en skolevej, hvor der ikke findes egnet offentlig befordring. Efter lovforslaget fastsætter undervisningsministeren en kilometersats, der gælder for hele landet. Ved beregning af godtgørelsen fradrages egenbetalingen.

Ifølge lovforslaget overføres ansvaret for vederlagsfri befordring af midlertidigt syge og invaliderede, der i en periode ikke ved egen hjælp

kan tilbagelægge skolevejen, til kommunerne, der fremover skal varetage al særkørsel af henholdsvis handicappede uddannelsessøgende og deltagere i specialundervisning.

Det foreslås at befordringsrabatordningen og ordningen med godtgørelse efter en kilometersats administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte i samarbejde med uddannelses-

stederne og de befordringsansvarlige trafikskoler.

Lovforslaget er sendt i høring parallelt med fremsættelsen for Folketinget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje Ting.